

NANTIA I. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Βουλευτής ΠΑΣΟΚ

ΝΟΜΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Αθήνα, 12/12/11

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης

**«Αναθεώρηση του ισχύοντος Κανονισμού Εκτίμησης Βαθμού Αναπηρίας για τους
ηπατομεταμοσχευθέντες»**

Οι μεταμοσχεύσεις ανθρωπίνων ιστών και οργάνων είναι ένα από τα σημαντικότερα επιτεύγματα του 20ου αιώνα που έκαναν πραγματικότητα την προσδοκία χιλιάδων δοκιμαζόμενων συνανθρώπων μας για παράταση και καλύτερη ποιότητα ζωής. Η αντικατάσταση ενός οργάνου δίνει τη δυνατότητα επανόδου στη ζωή ανθρώπων με καρδιακή, πνευμονική ή ηπατική ανεπάρκεια τελικού σταδίου και είναι η πιο ενδεδειγμένη θεραπεία για τη νεφρική ανεπάρκεια τελικού σταδίου. Οι μεταμοσχεύσεις όμως ανέδειξαν και μια άλλη διάσταση εκτός της ιατρικής. Αυτή είναι η ανθρώπινη που πηγάζει από την προσφορά ζωής χάρη στη μεγαλύτερη πράξη αγάπης, ανιδιοτέλειας και αλτρουισμού, της δωρεάς οργάνων και ιστών που είναι ο ακρογωνιαίος λίθος όλης αυτής της πολύπλοκης διαδικασίας.

Σήμερα, ωστόσο, οι μεταμοσχευθέντες ήπατος αντιμετωπίζουν σημαντικά προβλήματα. Συγκεκριμένα, το ποσοστό αναπηρίας ενός μεταμοσχευμένου από ήπαρ έχει αναπροσαρμοστεί από 50% έως 67%, για τον πρώτο χρόνο μετά την πραγματοποίηση της χειρουργικής επέμβασης, και από το δεύτερο χρόνο σε 10%. Σε αντίθεση, οι μεταμοσχεύσεις άλλων οργάνων προσδιορίζονται σε υψηλότερα ποσοστά. Ενδεικτικά, η μεταμόσχευση καρδιάς προσδιορίζεται σε 80% εφ' όρου ζωής και η μεταμόσχευση νεφρού τον πρώτο χρόνο >80% και μετέπειτα από 50% έως 67%.

Σαν αποτέλεσμα, οι μεταμοσχευθέντες ήπατος δεν απολαμβάνουν κάποιες σημαντικές παροχές, παρόλο που τις έχουν αναμφισβήτητα ανάγκη, ή τουλάχιστον εξίσου με τους υπόλοιπους μεταμοσχευθέντες. Βάσει της ένταξης τους σε ποσοστό αναπηρίας 67%, σημαντικές παροχές όπως η φαρμακευτική κάλυψη άνευ συμμετοχής, το επίδομα για μη εργαζόμενους φοιτητές ΑμΕΑ, η έκπτωση από το φορολογητέο εισόδημα, η μείωση του φόρου κληρονομιών, δωρεών και γονικών παροχών, η πρόωρη κατοχύρωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος, η σύνταξη αναπηρίας του Ο.Γ.Α. και του Ο.Α.Ε.Ε. κ.α. «χάνονται» με αποτέλεσμα να απειλούνται οι μεταμοσχευμένοι από ήπαρ και να καταδικάζονται σε ισόβια ανέχεια.

Έτσι, η μείωση του ποσοστού αναπηρίας των ηπατομεταμοσχευθέντων από 80% σε 67% τον πρώτο χρόνο και σε 10% τον δεύτερο, δεν τους επιτρέπει να έχουν την απαραίτητη εφ' όρου ζωής θεραπεία, λόγω οικονομικής αδυναμίας κάλυψης του υπέρογκου κόστους. Ως πιθανό αποτέλεσμα της έλλειψης θεραπείας τους, μπορεί να είναι και η απόρριψη του μοσχεύματος, που θεωρείται ξένο σώμα και δεν αφομοιώνεται από τον ανθρώπινο οργανισμό. Κατόπιν αυτών,

Ερωτάται ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης

1. Προτίθεται η κυβέρνηση να προχωρήσει στην αναθεώρηση του Κανονισμού Εκτίμησης Βαθμού Αναπηρίας (Κ.Ε.Β.Α.);
2. Σε διαφορετική περίπτωση, πώς προβλέπεται από την κυβέρνηση να γίνεται η πρόσβαση σε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη των οικονομικά αδύναμων ηπατομεταμοσχευθέντων;
3. Τι ποσά εκτιμάται να εξοικονομήσει το ελληνικό Δημόσιο από την αναπροσαρμογή των 350 ηπατομεταμοσχευθέντων ασθενών αναφορικά με το βαθμό αναπηρίας τους;

Η ερωτώσα βουλευτής,
Νάντια Ι. Γιαννακοπούλου